

ТАЄМНИЧИЙ НАПІЙ ЕТНОДОПІНГ

Він озирнувся – навколо були тільки свої: тренер, масажист, лікар-психолог. Дарма, що всюди відеоспостереження, – вони перекиють «картинку». Власне, нічого крамольного не відбувалося: спортсмен лише приклався до пляшки з соком. Що правда, то правда – в тарі з-під соку хлюпала особлива рідина. Густа настоянка кармінно-червоного кольору. Допінг? Та як ви могли подумати! Навіщо ризикувати репутацією на важливих міжнародних змаганнях! Це лише ... стимулююча настоянка за старовинним рецептом. Конкретніше, щось на кшталт легендарного напою козаків-характерників. Витяг із ягід, квітів, коріння і навіть грибів – всього дюжини три компонентів. Склад напою був потаємним навіть для нього, зате він добре знав його дивовижні властивості.

Спеціалісти вважають, що схоже питво вживали берсеркери – відчайдушні воїни-вікінги. У старовинних сувоях зашифровані складові напою, і що важливіше, їх співвідношення і дозування. Але, навіть коли б удалося розкодувати давні записи, не факт, що вони нам стануть у нагоді. У кожного народу не тільки свої традиції, а й своя генетична схильність до тих чи інших природних інгредієнтів. Як нехитро сформулював його тренер: *«що в своїй землі народило – те й знадобило»*. Тому його довго тестували «по генетиці», доки не переконалися... Головне, ніякої «хімії», тільки «живі» натуральні складові. Тоді й допінг-контроль не знайде нічого забороненого. А ще – в системі має бути задіяний ... нейтралізатор, щось на кшталт протиотрути.

Як стверджують фізики (яким опонують філософи і фантасти), час тече з постійною швидкістю, змінити яку неможливо. Але (і то є встановлений факт!) у критичних ситуаціях змінюється ... наше сприйняття часу. Біологічні процеси, метаболізм – прискорюються, нервові імпульси проходять скоріше, м'язові волокна скорочуються частіше. Залишається просто перевести організм у цей прикордонний стан. Стрес? Безумовно, один з дієвих факторів. Пара доберманів, що переслідують тебе, допомагають розвинути високу швидкість, щоб з легкістю долати двометрові перепони на шляху... Але.. Такий стимулятор є мало керованим. Тому за прикладом предків і звернулися до таємничого напою.

За легендами козаків-характерників не брали навіть кулі та стріли. Навряд чи тіло можна зробити невразливим, але посилити реакцію, швидкість і навіть інтуїцію – можна. Це дозволяє успішно захищатися від холодної зброї, а загострений периферійний зір дає змогу, побачивши спалах, ухилитися від пострілу, чи то... спіймати пущену в тебе стрілу.

Він зробив лише один ковток. Гіркота обпекла горло. Та вже через хвилину настоянка почала діяти. Світ навколо захитався, а рухи людей навколо почали нагадувати сповільнену зйомку.

Пружним кроком, ледь стримуючи збудження, він вийшов на доріжку. Фехтувальна маска надійно приховувала від загалу його очі, що палали передчуттям бою ...

З шаблею наперевіс його вже чекав перший супротивник. Це був угорець – стрункий красень з чорними вусами,

якому б личив гусарський мундир... Вони зішлись в герці. Його незагальмована свідомість пришвидшила реакцію і швидкість прийняття рішень. Супротивник виглядав немов ганчір'яна лялька – м'явим і повільним. Він з легкістю передбачав будь-які дії, встигав брати захист і наносити удари. Ось угорець *«полює за рукою»*, а зараз піде у флеш-атаку. Пропустивши його зліва, він завдав удар по масці – вирішальне туше!

Наступний бій. На доріжці – білорус. Шульга. Фізично сильний і настирливий. Удари розмашисті, амплітудні. У лівиці немов молотильний ціпок! Не фехтує, а рубиться, як десь на ратному полі. Результат і тут був прорахованим. Переможний бій тривав кілька хвилин.

Черговий суперник! Француз. Витончена техніка. Вільну ліву руку картинно заклав за спину. Дії на доріжці швидше нагадують кіношне, а не спортивне фехтування. Та... всі хитромудрі комбінації француза він передбачав ще в зародку, а власні удари невідвратно знаходили ціль. Бій очікувано скінчився його перемогою. Коли йшов з доріжки, чомусь згадав старий дворовий жарт: *«– Пане, у вас шпага... якась дивна. – Це – арматура, месє»*.

Півфінал. Поляк. Невисокий на зріст, але неймовірно рухливий і технічний. Істинний нащадок пана Володимерського. Один з найсильніших фехтувальників у світі. Готувався до легкої перемоги, але був переможений з розривом у чотири удари.

Фінал. На доріжці останній супротивник. Це... індус?! Що ще за «географічні новини»! Індія ніколи не значилася в «фехтувальних» державах. Стоїть розчепірившись, ніякої школи. Ми бачили безліч фантастичних бійців... у індійському кіно, але тут, на фехтувальній доріжці?! Але ж ... він якось пробився до фіналу! Тут все не просто...

Бій вийшов неймовірним. Шаблі схрещувалися з небаченою швидкістю. Спортсмени продемонстрували феєрверк карколомних прийомів. Атака, фінт, ухилення, атака у відповідь... Не тільки глядачі, але й судді завмерли від здивування. Якийсь час вони йшли очко-в-очко, а потім ... індус завдав два неймовірних удари – знизу і зверху в падінні та стрибку.

Хитаючись, у супроводі тренера він ледве дійшов до роздягальні і нервово сьорбнув нейтралізатор з жовтої пляшки. Реакція організму на чарівний напій відома: небувале збудження швидко змінюється тривалим розслабленням і апатією. Тепер важливо не заснути на ходу і витримати ще один вихід до зали – на нагородження. Сьогодні – лише «срібло»...

А що ж індус? Із ним – все ясно: здогадався він ще там, на доріжці. Вся справа ... в сомє! Стародавній напій з сакральної рослини, сік якої викликає екстатичний стан. Цікаво, а що читає цей кшатрій, чи то... брахман перед вживанням мантри? Судячи з усього, сомє діє не менш ефективно, ніж його козацький напій. Такий собі ... етнодопінг. У кожного народу – свій. ■

Юрій Симонов